

32001L0058

L 212/24

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

7.8.2001

KOMISJONI DIREKTIIV 2001/58/EÜ,**27. juuli 2001,**

millega muudetakse teist korda direktiivi 91/155/EMÜ, milles määratletakse ja sätestatakse ohtlikke valmistisi käsitleva eriteabe süsteemi üksikasjalik kord Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/45/EÜ artikli 14 rakendamiseks ning ohtlikke aineid käsitleva eriteabe süsteemi üksikasjalik kord nõukogu direktiivi 67/548/EMÜ artikli 27 rakendamiseks (ohutuskardid)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 1999. aasta direktiivi 1999/45/EÜ ohtlike valmististe klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 14,

võttes arvesse nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiivi 67/548/EMÜ ohtlike ainete klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta, ⁽²⁾ viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2000/33/EÜ, ⁽³⁾ eriti selle artiklit 27,

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiivi 1999/45/EMÜ artiklis 14 on sätestatud, et teatavate valmististe turuleviimise eest vastutav isik peab esitama ohutuskardi.
- (2) Direktiivi 67/548/EMÜ artiklis 27 on sätestatud, et ohtlike ainete turuleviimise eest vastutav isik peab samuti esitama ohutuskardi.
- (3) Ohutuskardis sisalduv teave on peamiselt ette nähtud professionaalsetele kasutajatele, kellel peab olema võimalik sellest lähtuvalt võtta töökohtades asjakohaseid meetmeid tervise, tööohutuse ja töökeskkonna kaitseks.
- (4) Ohtlikke aineid ja teatavaid valmistisi käsitlevad ohutuskardid ning nende esitamine peavad olema kooskõlas komisjoni direktiiviga 91/155/EMÜ, ⁽⁴⁾ muudetud direktiiviga 93/112/EÜ ⁽⁵⁾.
- (5) Direktiivi 1999/45/EÜ artikli 14 lõike 2.1 punktis b sätestatakse uus nõue, et valmististe turuleviimise eest vastutavad isikud esitavad professionaalsete kasutajate taotlusel ohutuskardi, mis annab proportsionaalse ülevaate valmististe kohta, mida ei klassifitseerita ohtlikuks direktiivi

1999/45/EÜ artiklite 5, 6 ja 7 tähenduses, kuid mille koostisesse kuulub mittegaasiliste valmististe puhul kontsentratsiooniga vähemalt 1 % massist ja gaasiliste valmististe puhul kontsentratsiooniga vähemalt 0,2 % mahust vähemalt üks tervise- või keskkonnoohtlik aine või üks aine, mille suhtes on kehtestatud ühenduse töökeskkonna ohtlike ainete piirnorm.

- (6) Direktiiviga 1999/45/EÜ kehtestatakse ka nõue valmististe klassifitseerimiseks ja märgistamiseks vastavalt nende keskkonnamõjudele.
- (7) Seepärast on vaja enne 30. juulit 2002 muuta direktiivi 91/155/EMÜ vastavalt direktiivi 1999/45/EÜ artikli 14 lõikele 2.3.
- (8) Nõukogu 7. aprilli 1998. aasta direktiivi 98/24/EÜ (töötajate tervise ja ohutuse kaitse kohta keemiliste mõjuritega seotud ohtude eest tööol ⁽⁶⁾) (neljateistkümnes direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõikes 1 määratletud üksikdirektiiv)) artiklis 4 nõutakse, et tööandja peab tegema kindlaks keemiliste mõjurite olemasolu töökohal ning hindama nendest tulenevat ohtu töötajate tervisele ja ohutusele, võttes arvesse tarnija poolt ohutuskartidel esitatud teavet; seepärast on asjakohane muuta vastavalt direktiivi 91/155/EMÜ lisa.
- (9) Liikmesriikide hiljutiste jõustamismeetmete ja uuringute põhjal on teada, et ohutuskardid on sageli halva kvaliteediga ning kasutajad ei saa sealt piisavalt teavet; üks võimalus ohutuskartide kvaliteedi parandamiseks on täiustada ohutuskartide koostajatele direktiivi 91/155/EMÜ lisas sätestatud juhiseid; seepärast on asjakohane muuta vastavalt direktiivi 91/155/EMÜ lisa; edaspidi kaaluvad komisjon ja liikmesriigid ka muid võimalusi ohutuskartide kvaliteedi parandamiseks.
- (10) Käesoleva direktiiviga ettenähtud meetmed on kooskõlas direktiivi 1999/45/EÜ artikli 20 alusel loodud komitee arvamusega, kelle ülesanne on kohandada ohtlike ainete ja valmististe tehniliste kaubandustõkete kõrvaldamist käsitlevad direktiivid tehnika arenguga,

⁽¹⁾ EÜT L 200, 30.7.1999, lk 1.⁽²⁾ EÜT 196, 16.8.1967, lk 1.⁽³⁾ EÜT L 136, 8.6.2000, lk 90.⁽⁴⁾ EÜT L 76, 22.3.1991, lk 35.⁽⁵⁾ EÜT L 314, 16.12.1993, lk 38.⁽⁶⁾ EÜT L 131, 5.5.1998, lk 11.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 2

Artikkel 1

Direktiivi 91/155/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 1 lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1.a) Keemilise aine või valmistise turuleviimise eest vastutav isik, kelleks võib olla tootja, importija või turustaja, esitab saajale ehk aine või valmistise professionaalsele kasutajale ohutuskardi, mis sisaldab käesoleva direktiivi artiklis 3 ja lisa sätetatud teavet, kui aine või valmistis on klassifitseeritud ohtlikuks vastavalt direktiivile 67/548/EMÜ või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 1999/45/EÜ (*).

b) Valmistise turuleviimise eest vastutav tootja, importija või turustaja esitab professionaalse kasutaja taotluse korral ohutuskardi, mis annab käesoleva direktiivi artiklis 3 ja lisa sätetatud proportsionaalse ülevaate valmististe kohta, mida ei klassifitseerita ohtlikuks vastavalt direktiivi 1999/45/EÜ artiklitele 5, 6 ja 7, kuid mille koostisesse kuulub mittegaasiliste valmististe puhul kontsentratsiooniga vähemalt 1 % massist ja gaasiliste valmististe puhul kontsentratsiooniga vähemalt 0,2 % mahust vähemalt üks tervise- või keskkonnoohtlik aine või üks aine, mille suhtes on kehtestatud ühenduse töökeskkonna ohtlike ainete piirnorm.

(*) EÜT L 200, 30.7.1999, lk 1.”

2. Artiklis 3 osutatud lisa asendatakse käesoleva direktiivi lisaga.

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 30. juuliks 2002. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid kohaldavad lõikes 1 nimetatud õigusnorme:

a) valmististe suhtes, mis ei kuulu taimekaitsevahendite turuleviimist käsitleva nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ ⁽¹⁾ või biotsiidide turuleviimist käsitleva nõukogu direktiivi 98/8/EÜ ⁽²⁾ kohaldamisalasse, alates 30. juulist 2002;

b) valmististe suhtes, mis kuuluvad direktiivi 91/414/EMÜ või direktiivi 98/8/EÜ kohaldamisalasse, alates 30. juulist 2004.

3. Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendes sätetesse või nende sätete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub 20. päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 27. juuli 2001

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Erkki LIIKANEN

⁽¹⁾ EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 123, 24.4.1998, lk 1.

LISA

"LISA"

OHUTUSKAARTIDE KOOSTAMISE JUHEND

Käesoleva lisa eesmärk on tagada artiklis 3 loetletud kohustuslike punktide sisu järjekindlus ja täpsus, et professionaalsetel kasutajatel oleks võimalik ohutuskaartide alusel võtta asjakohaseid meetmeid tervise ja ohutuse kaitseks tööl ning keskkonna kaitseks.

Ohutuskaartidel esitatav teave peab vastama nõuetele, mis on sätestatud nõukogu direktiivis 98/24/EÜ töötajate tervise ja ohutuse kaitse kohta keemiliste mõjuritega seotud ohu eest tööl ⁽¹⁾. Need peavad eelkõige võimaldama tööandjal kindlaks teha keemiliste mõjurite olemasolu töökohas ning hinnata nende kasutamisest tulenevat ohtu töötajate tervisele ja ohutusele.

Teave tuleb esitada selgel ja kokkuvõtlikul viisil. Ohutuskaardi peab koostama pädev isik, kes võtab arvesse kasutajate teadaolevaid vajadusi. Ainete ja valmististe turuleviimise eest vastutavad isikud peavad tagama pädevatele isikutele asjakohase väljaõppe, sealhulgas täiendõppe.

Valmististe kohta, mida ei klassifitseerita ohtlikuks, kuid mille puhul tuleb direktiivi 1999/45/EÜ artikli 14 lõike 2.1 punkti b kohaselt esitada ohutuskaart, esitatakse igas punktis proportsionaalne ülevaade.

Ainete ja valmististe paljude erinevate omaduste tõttu tuleb teatavatel juhtudel esitada lisateavet. Kui mõningatel juhtudel selgub, et teatavaid omadusi käsitlev teave ei ole oluline või seda ei ole tehnilistel põhjustel võimalik esitada, tuleb seda igas punktis selgesõnaliselt põhjendada. Teave tuleb esitada kõigi ohtlike omaduste kohta. Kui väidetakse, et teatav oht puudub, tuleb selgelt eristada juhtumeid, mil teave ei ole klassifitseerijale kättesaadav ning juhtumeid, mil katsetulemused on negatiivsed.

Ohutuskaardi väljaandmise kuupäev märgitakse esilehele.

Kui ohutuskaardis on tehtud muudatusi, tuleb saajat nendest teavitada.

Märkus

Ohutuskaardid tuleb esitada ka teatavate direktiivi 67/548/EMÜ VI lisa 8. ja 9. peatükis loetletud spetsiaalsete ainete ja valmististe puhul (nt massiivses vormis esinevad metallid, sulamid, surugaasid), mille märgistamisel kehtivad erandid.

1. AINE/VALMISTISE NING ÄRIÜHINGU/ETTEVÕTJA IDENTIFITSEERIMINE**1.1. Aine või valmistise identifitseerimine**

Identifitseerimisel kasutatav nimetus peab olema identne direktiivi 67/548/EMÜ VI lisa sättestatud märgisel esitatud nimetusega.

Võib esitada teabe ka muude identifitseerimisvahendite kohta.

1.2. Aine/valmistise kasutamine

Esitada aine või valmistise teadaolevad ettenähtud või soovitatavad kasutusviisid. Kui võimalikke kasutusvaldkondi on palju, loetleda ainult kõige olulisemad või tavalisemad. Peale selle tuleks kokkuvõtlikult kirjeldada, mis otstarbel ainet tegelikult kasutatakse, nt kas tegemist on põlemist takistava ainega, antioksidandiga vms.

1.3. Äriühingu/ettevõtja identifitseerimine

Märkida aine või valmistise turuleviimise eest vastutav isik ühenduses, kelleks võib olla tootja, importija või turustaja. Esitada isiku täielik aadress ja telefoninumber.

Kui kõnealune isik ei asu liikmesriigis, kus ainet või valmistist turustatakse, esitada võimaluse korral kõnealuses liikmesriigis asuva vastutava isiku täielik aadress ja telefoninumber.

⁽¹⁾ EÜT L 131, 5.5.1998, lk 11.

1.4. Hädaabitelefon

Lisaks eespool nimetatud teabele esitada äriühingu ja/või asjaomase ametliku nõuandeametuse hädaabitelefon (selleks võib olla tervisega seotud teabe vastuvõtmise eest vastutav organ, millele on osutatud direktiivi 1999/45/EÜ artiklis 17).

2. KOOSTIS/TEAVE KOOSTISAINETE KOHTA

Saajal peaks olema võimalik esitada teabe alusel hõlpsalt identifitseerida valmistise koostisainetest tulenevad ohud. Valmistisest endast tulenevad ohud tuleks esitada punktis 3.

2.1. Täielikku koostist (koostisainete laad ja nende kontsentratsioon) ei ole vaja esitada, kuid kasulikuks võib osutuda koostisainete ja nende kontsentratsioonide üldine kirjeldus.

2.2. Direktiivi 1999/45/EÜ kohaselt ohtlikuks klassifitseeritud valmistise puhul esitatakse andmed järgmistest ainetest ning nende kontsentratsiooni või kontsentratsioonivahemiku kohta:

i) tervise- või keskkonnoahtu kujutavad ained direktiivi 67/548/EMÜ tähenduses, kui nende kontsentratsioon vastab vähemalt direktiivi 1999/45/EÜ artikli 3 lõikes 3 sätestatud tabelis esitatud piirmääradele (välja arvatud juhul, kui direktiivi 67/548/EMÜ I lisas või direktiivi 1999/45/EÜ II, III või V lisas on sätestatud väiksemad piirmäärad);

ii) ained, mille suhtes on kehtestatud ühenduse töökeskkonna ohtlike ainete piirnormid ja mis ei ole juba hõlmatud punktiga i.

2.3. Valmististe puhul, mida ei klassifitseerita ohtlikuks direktiivi 1999/45/EÜ kohaselt, esitatakse andmed järgmistest ainetest ning nende kontsentratsiooni või kontsentratsioonivahemiku kohta, kui nende kontsentratsioon moodustab mittegaasiliste valmististe puhul vähemalt 1 % massist ja gaasiliste valmististe puhul vähemalt 0,2 % mahust:

— tervise- või keskkonnoahtu kujutavad ained direktiivi 67/548/EMÜ ⁽¹⁾ tähenduses;

— ained, mille suhtes on kehtestatud ühenduse töökeskkonna ohtlike ainete piirnormid.

2.4. Esitada eespool nimetatud ainete klassifikatsioon (direktiivi 67/548/EMÜ artiklite 4 ja 6 või I lisa põhjal) koos ohutunnustega ja riskilauseetega, mis on määratud vastavalt nende ainete füüsikalise-keemiliste ohtudele ning tervise ja keskkonnaga seotud ohtudele. Riskilauseid ei ole vaja täielikult välja kirjutada: viidata punktile 16, kus on esitatud kõigi asjakohaste riskilause terviktekst.

2.5. Eespool nimetatud ainete nimed ning nende EINECS- ja ELINCS-numbrid esitatakse kooskõlas direktiiviga 67/548/EMÜ. Kasulikuks võivad osutada ka CAS-number ja IUPACi antud nimetus (kui need on kättesaadavad). Aineid, mille kohta esitatakse üldnimetus kooskõlas direktiivi 1999/45/EÜ artikliga 15 või käesoleva lisa punktiga 2.3, ei pea täpselt keemiliselt identifitseerima.

2.6. Kui direktiivi 1999/45/EÜ artikli 15 või käesoleva lisa punkti 2.3 joonealuse märkuse kohaselt tuleb teatavate ainete andmeid hoida konfidentsiaalsena, tuleb ohutu käitlemise tagamiseks kirjeldada nende keemilisi omadusi. Kasutatav nimi peab vastama eespool kirjeldatud menetluste käigus kindlaks määratud nimele.

3. ANDMED OHTLIKKUSE KOHTA

Esitada aine või valmistise klassifikatsioon, mis on saadud direktiivides 67/548/EMÜ või 1999/45/EÜ sätestatud klassifitseerimiseeskirjade kohaldamisel. Esitada selgelt ja lühidalt ainest või valmistisest tulenevad ohud inimesele ja keskkonnale.

Tuleb selgelt eristada ohtlikuks klassifitseeritud valmistisi neist valmististest, mida ei klassifitseerita ohtlikuks direktiivi 1999/45/EÜ kohaselt.

Kirjeldada kõige olulisemaid kahjulikke füüsikalise-keemilisi mõjusid, mõju inimeste tervisele ja keskkonnale ning aine või valmistise kasutamisest ja võimalikust prognoositavast väärkasutamisest tulenevaid sümptomeid.

Võib osutada vajalikuks loetleda ka muid ohte, näiteks tolmusus, lämbumine, külmumine või keskkonnamõjud, näiteks ohud mullaorganismidele jne, mis ei mõjuta küll klassifitseerimist, kuid võivad suurendada materjali ohtlikkust tervikuna.

Märgisel nähtav teave tuleb esitada punktis 15.

⁽¹⁾ Kui valmistise turuleviimise eest vastutav isik suudab tõendada, et sellise aine keemiliste andmete avaldamisel ohutuskardil, mis on liigitatud eranditult:

— ärritavaks, välja arvatud ained, millele on omistatud riskilause R41, või ärritavaks koos ühe või mitme direktiivi 1999/45/EÜ artikli 10 punktis 2.3.4 nimetatud omadusega,

— või kahjulikuks koos ühe või mitme direktiivi 1999/45/EÜ artikli 10 punktis 2.3.4 nimetatud omadusega, omades üksnes akuutset surmavat mõju,

ohustab tema intellektuaalomandi konfidentsiaalsust, võib ta kooskõlas direktiivi 1999/45/EÜ VI lisa B osa sätetega viidata kõnealusele ainele kas nimetuse abil, mis identifitseerib kõige olulisemad funktsionaalsed keemilised rühmad, või mõne muu alternatiivse nimetuse abil.

4. ESMAABIMEETMED

Kirjeldada esmaabimeetmeid.

Esiteks märkida, kas vältimatu meditsiiniabi on vajalik.

Esmaabi käsitlev teave peab olema kokkuvõtlik ning vigastatule, kõrvalseisjatele ja esmaabi andjatele hõlpsasti arusaadav. Esitada lühikokkuvõtte sümptomitest ja mõjudest. Juhendis tuleks esitada tegevuskava õnnetuskohal ning ülevaade kokkupuutele järgnevatest võimalikest hilismõjudest.

Teave jagada alapunktidesse vastavalt kokkupuuteviisidele, st sissehingamine, sattumine nahale või silmadesse, allaneelamine.

Märkida, kas arstiabi on vajalik või soovitatav.

Mõningate ainete või valmististe puhul võib olla oluline rõhutada, et töökohal peavad olema kättesaadavad erakorraliseks ja vältimatuks raviks vajalikud erivahendid.

5. TULETÖRJEMEETMED

Esitada aine või valmistise põhjustatud või selle läheduses tekkinud tulekahju kustutamise nõuded, tuues eelkõige välja:

- sobivad kustutusvahendid,
- kustutusvahendid, mida ei või kasutada ohutusnõuetest tulenevalt,
- erilised kokkupuuteohud, mis tulenevad ainest või valmistisest endast, põlemissaadustest või tekkivatest gaasidest,
- tuletõrjajate kasutatavad erilised kaitsevahendid.

6. JUHUSLIKUL KESKKONDA SATTUMISEL VÕETAVAD MEETMED

Olenevalt ainest või valmistisest võib vajalikuks osutuda järgmine teave:

- *isikukaitsega seotud ettevaatusabinõud*, näiteks:
 - süüteallikate kõrvaldamine, piisava ventilatsiooni/hingamisteede kaitse tagamine, tolmuleviku tõkestamine, aine nahale või silmadesse sattumise vältimine,
- *keskkonnavalad ettevaatusabinõud*, näiteks:
 - saaste leviku vältimine äravoolutorudes, pinna- ja põhjavees ning pinnases, vajadus hoiatada ümbruskonnas asujaid,
- puhastusmeetodid, näiteks:
 - absorbentide (nt liiv, kobediatomiit, hapet siduv aine, universaalne siduv aine, saepuru jne) kasutamine, gaaside/aurude eemaldamine vee abil, lahjendamine.

Tuleks kaaluda ka järgmiste märgete kasutamist: "Kasutamine keelatud", "Neutraliseerida... (aine nimetus)".

Märkus

Vajaduse korral viidata punktidele 8 ja 13.

7. KÄITLEMINE JA HOIUSTAMINE

Märkus

Selles punktis esitatakse tervise, ohutuse ja keskkonna kaitsega seotud teave. Need peavad aitama tööandjal kavandada sobivad tööviisid ja korralduslikud meetmed kooskõlas direktiivi 98/24/EÜ artikliga 5.

7.1. Käitlemine

Esitada ohutu käitlemise tagamiseks vajalikud ettevaatusabinõud, sealhulgas nõuanded järgmiste tehniliste meetmete kohta: isoleerimine, koht- ja üldventilatsioon, meetmed aerosoolide ja tolmu ning tulekahjude vältimiseks, asjakohased keskkonnakaitsemeetmed (nt filtrite või skraberite kasutamine väljatõmbeventilatsioonis, kasutamine isoleeritud alal, meetmed lekete kogumiseks ja kõrvaldamiseks, jne) ning muud aine või valmistisega seotud erinõuded või -eeskirjad (nt keelatud või soovitatavad menetlused); võimaluse korral lisada nende lühikirjeldus.

7.2. Hoiustamine

Määratleda ohutu hoiustamise tingimused, näiteks: ladudele ja mahutitele (sealhulgas kemikaalile vastupidavad seinad ja ventilatsioon) kehtestatud erinõuded, kokkusobimatud materjalid, ladustamistingimused (temperatuuri ja niiskuse piirmäär/vahemik, valgus, inertgaas, jne), spetsiaalsed elektriseadmed ja staatilise elektri vältimine.

Vajaduse korral esitada nõuanded ladustamisel kehtivate koguseliste piirangute kohta. Eelkõige tuleb esitada erinõuded, mis kehtivad aine või valmistise pakendite/mahutite puhul kasutatavate materjaliliikide osas.

7.3. Eriotstarbelised kasutusviisid

Eriotstarbeliseks kasutamiseks ettenähtud lõpptoodete puhul tuleks esitada üksikasjalikud ja praktilised soovitusused ettenähtud kasutusviiside kohta. Võimaluse korral tuleks osutada tootmisharus või -sektoris heakskiidetud juhiste.

8. KOKKUPUUTE VÄLTIMINE / ISIKUKAITSEVAHENDID

8.1. Ohutegurite piirnormid

Esitada praegu kohaldatavad spetsiaalsed kontrolliparameetrid, sealhulgas ohtlike ainete piirnormid töökeskonnas ja/või bioloogilised piirnormid. Esitada selles liikmesriigis kehtivad piirnormid, kus ainet või valmistist turustatakse. Esitada teave praegu soovitatavate järelevõlumenetluste kohta.

Valmististe puhul on kasulik esitada nende koostisainete piirnormid, mis tuleb loetleda ohutuskardil vastavalt punktile 2.

8.2. Kokkupuute vältimine

Käesoleva dokumendi tähenduses hõlmab kokkupuute vältimine kõiki spetsiaalseid kaitse- ja ennetusmeetmeid, mida tuleb aine kasutamisel võtta selle kokkupuudete minimeerimiseks töötajate ja keskkonnaga.

8.2.1. Ohtlike ainetega kokkupuute vältimine töökeskonnas

Tööandja võtab seda teavet arvesse, hinnates teatavast aine või valmistisest tulenevat ohtu töötajate tervisele ja ohutusele kooskõlas direktiivi 98/24/EÜ artikliga 4, mis eeldab asjakohaste tööprotsesside ja tehniliste kontrollide kavandamist, sobivate vahendite ja materjalide kasutamist, ühiskaitsemeetmete kohaldamist riski esinemiskohas ning individuaalsete kaitsemeetmete, näiteks isikukaitsevahendite kasutamist. Seepärast tuleb nende meetmete kohta esitada asjakohane ja piisav teave, et riski oleks võimalik direktiivi 98/24/EÜ artikli 4 alusel nõuetekohaselt hinnata. See teave peab täiendama punktis 7.1 esitatud teavet.

Isikukaitse vajaduse korral määrata üksikasjalikult kindlaks piisava ja sobiva kaitse tagamiseks vajalikud vahendid. Seejuures tuleb arvesse võtta nõukogu direktiivi 89/686/EMÜ ⁽¹⁾ ja osutada asjakohastele CEN standarditele.

8.2.1.1. Hingamisteede kaitsmine

Ohtliku gaasi, auru ja tolmu puhul määrata kindlaks kasutatavate vahendite liik, näiteks kompaktsed hingamisaparaadid, sobivad maskid ja filtrid.

8.2.1.2. Käte kaitsmine

Määrata täpselt kindlaks aine või valmistise käitlemisel kasutatavate kinnaste liik, sealhulgas:

- materjali liik,
- kindamaterjali läbimisaeg, võttes arvesse naha kaudu toimuva kokkupuute ulatust ja kestust.

Vajaduse korral esitada muud käte kaitseks võetavad meetmed.

⁽¹⁾ EÜT L 399, 30.12.1989, lk 18.

8.2.1.3. Silmade kaitsmine

Määrata kindlaks silmade kaitsevahendite liik, näiteks kaitseprillid, näokaitseid.

8.2.1.4. Naha kaitsmine

Kui lisaks kätele on vaja kaitsta ka teisi kehaosi, määrata kindlaks vajalike kaitsevahendite liik ja kvaliteet, näiteks põll, saapad ja kaitseülikond. Vajaduse korral esitada muud naha kaitseks võetavad meetmed ja spetsiaalsed hügieenimeetmed.

8.2.2. Keskkonna kokkupuudete vältimine

Esitada teave, mida tööandjal on vaja ühenduse keskkonnakaitsealastest õigusaktidest tulenevate kohustuste täitmiseks.

9. FÜÜSIKALISED JA KEEMILISED OMADUSED

Nõuetekohaste kaitsemeetmete võtmiseks esitada kogu asjakohane teave aine või valmistise kohta, eelkõige punktis 9.2 loetletud teave.

9.1. Üldine teave

Välimus

Kirjeldada tarnitava aine või valmistise füüsilist olekut (tahke, vedel, gaasiline) ning värvust.

Lõhn

Kui lõhn on tajutav, esitada selle lühikirjeldus.

9.2. Tervise, ohutuse ja keskkonnaga seotud oluline teave

pH

Esitada aine või valmistise pH tarnimisel või vesilahusena; vesilahuse puhul esitada kontsentratsioon.

Keemistemperatuur/keemistemperatuuri vahemik:

Leekpunkt:

Süttivus (tahke, gaasiline):

Plahvatavus:

Oksüdeerimisomadused:

Aururõhk:

Suhteline tihedus:

Lahustuvus:

— lahustuvus vees:

— lahustuvus rasvas (täpsustada lahusti (õli)):

Jaotustegur: n-oktaanol/vesi:

Viskoossus:

Aurutihedus:

Aurumiskiirus:

9.3. Muu info

Esitada muud olulised ohutusparameetrid, näiteks segunevus, juhtivus, sulamistemperatuur/sulamisvahemik, gaasirühm (oluline Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 94/9/EÜ kohaldamisel) ⁽¹⁾, isesüttimistemperatuur jne.

⁽¹⁾ EÜT L 100, 19.4.1994, lk 1.

Märkus 1

Eespool loetletud omadused tuleb kindlaks määrata direktiivi 67/548/EMÜ V lisa A osas esitatud tingimuste või mõne muu võrreldava meetodi kohaselt.

Märkus 2

Valmististe puhul esitatakse teave üldjuhul valmistise enda omaduste kohta. Kui väidetakse, et teatav oht puudub, tuleb selgelt eristada juhtumeid, mil teave ei ole klassifitseerijale kättesaadav ning juhtumeid, mil katsetulemused on negatiivsed. Kui peetakse vajalikuks esitada teavet üksikute koostisainete omaduste kohta, tuleb selgelt märkida, milliseid aineid teave puudutab.

10. PÜSIVUS JA REAKTSIOONIVÕIME

Esitada aine või valmistise püsivus ning võimalikud ohtlikud reaktsioonid, mis võivad tekkida teatavatel kasutamistingimustel ja keskkonda sattumisel.

10.1. Välditavad tingimused

Loetleda tingimused, näiteks temperatuur, rõhk, valgus, löögid jne, mis võivad põhjustada ohtlikke reaktsioone, ning võimalusel lisada nende lühikirjeldus.

10.2. Välditavad materjalid

Loetleda ained, näiteks vesi, õhk, happed, alused, oksüdandid või muud ained, mis võivad põhjustada ohtlikke reaktsioone, ning võimalusel lisada nende lühikirjeldus.

10.3. Ohtlikud lagunemissaadused

Loetleda kahjustavas koguses tekkivad ohtlikud lagunemissaadused.

Märkus

Eraldi tuleb esitada järgmised aspektid:

- stabilisaatorite vajadus ja olemasolu,
- ohtlike eksotermiliste reaktsioonide võimalikkus,
- aine või valmistise füüsilises olekus toimuvate muudatuste võimalik ohtlikkus,
- ohtlikud lagunemissaadused, mis võivad tekkida kokkupuutel veega,
- ebapüsivate ühendite tekkimise võimalus.

11. TOKSIKOLOOGILINE TEAVE

Selles punktis tuleb lühidalt, kuid täielikult ja terviklikult kirjeldada erinevaid toksikoloogilisi mõjusid (tervisele), mis võivad tekkida kasutaja kokkupuutel aine või valmistisega.

Muu hulgas esitada aine või valmistisega kokkupuutumisel tekkivad tervist kahjustavad mõjud, lähtudes nii saadud kogemustest kui ka teadusuuringute põhjal tehtud järeldustest. Esitada teave erinevate kokkupuuteviiside kohta (sissehingamine, allaneelamine, sattumine nahale või silmadesse) ning kirjeldada füüsiliste, keemiliste ja toksikoloogiliste omadustega seotud sümptomeid.

Esitada teave lühi- ja pikaajalise kokkupuute teadaoleva hilise ja vahetu mõju kohta ning kroonilise mõju kohta: näiteks ülitundlikkust või uimasust põhjustav toime, kantserogeensus, mutageensus ja reproduktiivset funktsiooni kahjustav toksilisus (arengut mõjutav toksilisus ja mõju viljakusele).

Arvestades punktis 2 (koostis/teave koostisainete kohta) esitatud teavet võib olla vajalik käsitleda valmististe teatavate koostisainete mõju tervisele.

12. ÖKOLOOGILINE TEAVE

Kirjeldada aine või valmistise võimalikku mõju, käitumist ja säilimist keskkonnas õhu, vee ja/või pinnase seisukohalt. Võimaluse korral esitada asjakohased katseandmed (nt kala LC50 $\leq$ 1 mg/l).

Kirjeldada kõige tähtsamaid omadusi, millel on tõenäoline mõju keskkonnale, võttes arvesse aine või valmistise kvaliteeti ja prognoositavaid kasutusviise. Sama teave esitatakse ka ainete ja valmististe lagunemisel tekkivate ohtlike saaduste kohta. See teave võib hõlmata järgmist:

12.1. Ökotoksilisus

Esitada asjakohased kättesaadavad andmed akuutse ja kroonilise toksilise mõju kohta veekeskkonnale, sealhulgas kaladele, vesikirpudele, vetikatele ja muudele veetaimedele. Peale selle esitada kättesaadavad toksilisust käsitlevad andmed pinnase mikro- ja makroorganismide kohta ning muude keskkonna seisukohast oluliste organismide, näiteks lindude, mesilaste ja taimede kohta. Kui aine või valmistis pärssib mikroorganismide aktiivsust, tuleks käsitleda ka võimalikku mõju reoveepuhastitele.

12.2. Liikuvus

Aine või valmistise teatavate koostisainete ⁽¹⁾ suutlikkus liikuda keskkonda sattumisel põhjavette või levida keskkonda sattumise kohast kaugemale.

Asjakohased andmed võivad hõlmata järgmist:

- teadaolev või prognoositav levimine keskkonnakomponentideni,
- pindpinevus,
- absorptsioon/desorptsioon.

Teisi füüsikalisi-keemilisi omadusi käsitletakse punktis 9.

12.3. Püsivus ja lagunevus

Aine või valmistise teatavate koostisainete ⁽¹⁾ suutlikkus laguneda keskkonna eri osades kas biodegradatsiooni või muude protsesside, näiteks oksüdeerimise või hüdrolyüüsi tulemusel. Võimaluse korral esitada kättesaadav teave lagunemisega seotud poolestusaegade kohta. Peale selle tuleks esitada teave aine või valmistise teatavate koostisainete ⁽¹⁾ lagunemisevõime kohta reoveepuhastites.

12.4. Bioakumuleerumisvõime

Esitada teave aine või valmististe teatavate koostisainete ⁽¹⁾ võime kohta koguneda elustikku ja läbida toiduahelat, lisades võimaluse korral kättesaadavad andmed K_{ow} ja BCF kohta.

12.5. Muud kahjulikud mõjud

Esitada kättesaadav teave kahjulike keskkonnamõjude kohta, nt omadused, mis võivad kahandada osoonikihti, tekitada osooni fotokeemiliselt ja/või kaasa aidata globaalsele soojenemisele.

Märkused

Tuleb tagada, et ka ohutuskaardi teistes punktides, eelkõige punktides 6, 7, 13, 14 ja 15 esitatakse keskkonna seisukohalt asjakohane teave, mis käsitleb eelkõige kemikaali keskkonda sattumise kontrolli, juhuslikul keskkonda sattumisel võetavaid meetmeid ning transpordi ja kõrvaldamisega seotud aspekte.

⁽¹⁾ Kuna see teave puudutab üksnes aineid, ei saa seda esitada valmististe puhul. Kui nimetatud teave on kättesaadav ja asjakohane, esitatakse see valmistise kõigi koostisainete kohta, mis tuleb ohutuskaardil loetleda kooskõlas käesoleva lisa punktiga 2.

13. KÕRVALDAMISJUHISED

Kui aine või valmistise kõrvaldamisega (ettenähtud kasutusel tekkivad ülejäägid või jäätmed) kaasneb oht, esitada jääkide kirjeldus ning teave nende ohutu käitlemise kohta.

Määrata kindlaks aine või valmistise ning saastunud pakkematerjalide kõrvaldamise meetodid (põletamine, taaskasutus, ladestamine prügilasse jne).

Märkus

Osutada EÜ asjakohastele jäätmeid käsitlevatele sätetele. Nende puudumisel on asjakohane tuletada kasutajale meelde võimalikke siseriiklikke või piirkondlikke sätteid.

14. VEONÕUDED

Esitada teave võimalike eriliste ettevaatusabinõude kohta, mida kasutaja peab teadma või järgima transportimisel või edasitoimetamisel nii oma valdustes kui ka väljaspool.

Kui see on asjakohane, esitada teave transpordiklassifikatsiooni kohta kõiki transpordiliike käsitlevate määruste osas: IMDG (merevedu), ADR (autovedu, nõukogu direktiiv 94/55/EÜ)⁽¹⁾, RID (raudteevedu, nõukogu direktiiv 96/49/EÜ)⁽²⁾, ICAO/IATA (õhuvedu). Teave võib muuhulgas hõlmata järgmist:

- ÜRO number,
- klass,
- saadetise pärisnimi,
- pakendirühm,
- meresaasteained,
- muu asjakohane teave.

15. REGULEERIVAD ÕIGUSAKTID

Esitada direktiivide 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ kohaselt märgisel näidatud teave tervise, ohutuse ja keskkonna kohta.

Kui ohutuskaardil käsitletud aine või valmistise suhtes kehtivad inimeste või keskkonna kaitset käsitlevad ühenduse erisätted (nt nõukogu direktiivis 76/69/EMÜ⁽³⁾ sätestatud turustamise ja kasutamise piirangud), tuleks võimaluse korral esitada ka need.

Võimaluse korral nimetada ka nende sätete rakendamiseks vastuvõetud siseriiklikud õigusaktid ja muud asjakohased siseriiklikud meetmed.

16. MUU TEAVE

Esitada muu teave, mida tarnija peab oluliseks kasutaja tervise ja ohutuse ning keskkonnakaitse seisukohalt, näiteks:

- riskilauseste loetelu. Esitada ohutuskaardi punktides 2 ja 3 osutatud riskilauseste terviktekst,
- koolitusalsed nõuanded,
- soovitatavad kasutuspiirangud (st tarnija antud mittesiduvad soovitusel),
- lisateave (kirjalikud allikad ja/või tehnilist teavet haldav kontaktasutus),
- ohutuskaardi koostamisel kasutatud põhiandmete allikad,
- ohutuskaardi muutmise korral näidata selgelt, milline teave on lisatud, välja jäetud või muudetud (kui see teave ei ole esitatud mujal)."

⁽¹⁾ EÜT L 319, 12.12.1994, lk 7.

⁽²⁾ EÜT L 235, 17.9.1996, lk 25.

⁽³⁾ EÜT L 262, 27.9.1976, lk 201.